

فصل سوم:

دریافت توپ در پشت و
نقطه کور مدافعین تیم
مقابل (تاکتیک های
دیئگو سیمئونه):

دریافت توپ در پشت و نقطه کور مدافعین تیم مقابل (DIEGO SIMEONE) (TACTICS)

دیئگو سیمئونه در دوران حضورش در اتلتیکو مادرید، عمدتاً از ترکیب 4-4-2 استفاده می کرد.

با گذاشتن فشار اضافی روی حریف در بخش تهاجمی، به ویژه در منطقه مرکزی بالای زمین، جایی که یک موقعیت 2 در 2 در مقابل با مدافعان مرکزی رقیب ایجاد می شود.

با دنبال کردن تاکتیک های دیگو سیمئونه، اتلتیکو هم از بازی ترکیبی و هم از بازی مستقیم استفاده می کند. در بسیاری از شرایط وقتی هافبک های اتلتیکو بین خط حمله و خط میانی حریف زمان و مکان پیدا کردند و می توان یک پاس با شدت و طول متوسط را ارسال کرد، مهاجمان به سمت نقطه کور مدافعان میانی حرکت کردند. این اقدام تعادل بازیکنان یارگیر تیم مقابل را از بین می برد، زیرا آنها نمی توانند توپ و بازیکن را همزمان ببینند. با این موقعیت یابی و حرکت، مهاجمان سیمئونه می توانند به موقع دویدن را انجام دهند تا پاس پشت مدافعین مرکزی تیم مقابل را دریافت کنند.

تاکتیک های توصیف شده در فصل 1 (ونگر) و فصل 2 (کلوپ) تیم مهاجم را به یافتن زمان و فضای روی توپ بین خطوط جلو و خط میانی حریف سوق می دهد.

با دستیابی به این اولین گام، بازیکنان تیم مهاجم نه تنها می توانند پاس را به هم تیمی های خود برای دریافت بین خط هافبک و خط دفاعی ارسال کنند، بلکه همچنان می توانند به سمت فضای پشت خط دفاعی تیم حریف حرکت کنند. این بدان معناست که باید از پاس های با بُرد متوسط استفاده کرد.

با این حال، برای پاس های با بُرد متوسط در برابر تیم هایی که از یک بلوک دفاعی میانی استفاده می کنند یا به خصوص در برابر یک بلوک دفاعی در عقب زمین، پاس ها باید به فضاهایی هدایت شوند که دروازه بان نمی تواند به راحتی آنها را دفع و خنثی کند. نیاز است توجه ویژه ای به ناحیه و زاویه پاس شود.

موقعیت بازیکنان اتلتیکو مادرید در زمان حمله (4-4-2):

دیگو سیمئونه عمدتاً از آرایش 4-4-2 در طول سالهای حضور خود در اتلتیکو مادرید استفاده کرده است. در طی فاز حمله، وینگرها (7 و 11) عقب و به سمت داخل می روند تا موقعیتی بین خط هافبک و خط دفاعی تیم مقابل را بدست بیاورند.

عرض برای حمله عمدتاً توسط مدافعان کناری (2 و 3) که به موقعیت های بالاتر زمین حرکت می کنند، ارائه می شود.

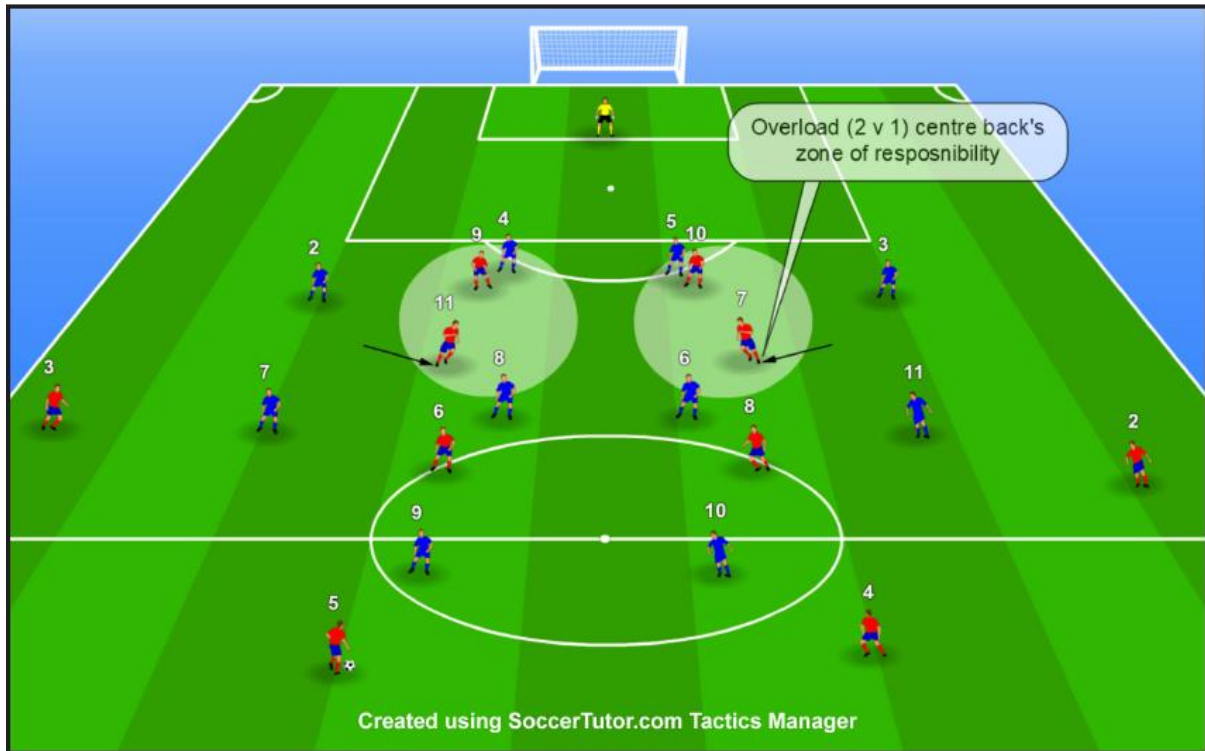
موقعیت مدافعان کناری باعث می شود تا مدافعان کناری تیم مقابل رابط سختی قرار گرفته و بر سر دوراهی اینک به مدافع کناری تیم قرمز نزدیک شوند و یا از فضا دفاع کنند.

- اگر مدافعان کناری تیم مقابل حرکت کرده تا نزدیک به مدافع کناری تیم اتلتیکو شوند، پس فضایی در پشت او ایجاد می گردد مهاجمین می توانند بهره ببرند.

- اگر مدافعان کناری حریف از فضا دفاع کنند، وینگرها (7 و 11) بدون یارگیر در مرکز خواهند بود و قادر به دریافت از طریق پاس، چرخش و سپس ارسال پاسهای کوتاه و دقیق نهایی خواهند بود.

اضافه بارهای احتمالی ایجاد شده توسط حرکت های رو به داخل هافبک های کناری (وینگرها)

تغییر جهت و حرکت به داخل وینگرها (7 و 11) می تواند اضافه بارهای بالقوه در مرکز و بالای زمین ایجاد کند. زمانیکه دو وینگر ایتلیکو با حرکت به داخل در محدوده با مسئولیت مدافعین مرکزی تیم مقابل قرار گرفتند، آنها می توانند موقعیت 2 در برابر 1 در این منطقه حیاتی ایجاد کنند. به تصویر و قسمت های لایت شده توجه کنید.

چنین وضعیتی می تواند مسئله ای را برای مدافعان میانی تیم مقابل ایجاد کند که رو به جلو برای تحت فشار قرار دادن وینگرها یا نزدیک ماندن به حریفان مستقیم خود (مهاجمان) خود حرکت کنند.

این وضعیت ارتباط تنگاتنگی با وضعیتی دارد که بعداً در فصل 6 کتاب توضیح داده شده است، که در مورد "ایجاد" اضافه بار با جابجایی وینگر در عرض- تاکتیک های ژوزه مورینیو."

پاس عرضی توسط هافبک مرکزی دریافت شده و مهاجم در سمت ضعیف به نقطه کور مدافع مرکزی تیم حریف حرکت می کند

در این موقعیت هافبک مرکزی توپ را از مدافع کناری، در فضای موجود بین خط میانی و خط هجومی تیم حریف دریافت می کند، جاییکه زمان برای داشتن توپ دارد.

به محض اینکه این اتفاق افتاد، مهاجمی که در سمت ضعیف تیم مقابل قرار دارد، به نقطه کور مدافع مرکزی حرکت کرده و با شکل بدنی مناسب و باز توپ را دریافت می کند. بخاطر حرکت مهاجم شماره 10، مدافع مرکزی شماره 5 تیم مقابل نمی تواند به طور همزمان توپ و حرکت مهاجم را ببیند و به همین دلیل نامتعادل خواهد بود. اگر پاس دقیق و زمان حرکت به خوبی با یکدیگر هماهنگ شده باشند، شانس گلزنی ایجاد می گردد.

در این مثال، هافبک مرکزی تیم اتلتیکو (6) پاس هوایی با بُرد متوسط در مسیر حرکت مهاجم شماره (10) ارسال می کند و او به سمت دروازه شوتزنی می کند.

اگر مدافع کناری تیم آبی (3) در سمت ضعیف تیم خود موقعیت دفاعی مناسبی نداشته باشد، احتمال ایجاد موقعیت گلزنی افزایش می یابد. این ممکن است بخاطر این موضوع باشد که سعی کرده نزدیک به وینگر تیم اتلتیکو (7) بوده و در قسمت جلوتر زمین قرار گرفته باشد.

تنوع و تغییر: مدافع کناری تیم مقابل در موقعیت عقب و عمیق تر قرار گرفته، بنابراین وینگر تیم قرمز بین خطوط توپ را دریافت می کند

این شکل دیگری از مثال قبلی است. در این زمان مدافع کناری تیم آبی (3) موقعیت عقب تری برای یارگیری با مهاجم شماره (10) تیم قرمز دارد تا از دریافت توپ پشت مدافعین و نقطه کور مدافع مرکزی شماره (5) جلوگیری کند.

اکنون دریافت پاس با برد و محدوده متوسط در نقطه کور مدافع مرکزی تیم آبی (5) بسیار مشکل است. اما اگر دفاع چپ کناری تیم آبی در موقعیت عقب تری باشد، وینگر تیم قرمز در این سمت (شماره 7) کاملاً بدون یارگیر خواهد بود. او اکنون می تواند بین خطوط صاحب توپ شده و بچرخد. در این مثال، هافبک مرکزی (6) به وینگر سمت راست (7) پاس می دهد. او بین خطوط صاحب توپ شده، چرخیده و به سمت جلو حرکت می کند. تیم مهاجم موقعیت مطلوب و بسیار عالی 4 در مقابل 4 برای ایجاد شانس و فرصت گلزنی دارد.

هافبک مرکزی در مرکز زمین صاحب توپ شده و هر دو مهاجم به پشت و نقطه کور مدافعین حرکت میکنند

در این موقعیت، هافبک کناری سمت چپ قرمز (11) به سمت عقب حرکت کرده و پاس را از مدافع مرکزی شماره (5) دریافت می کند، هافبک های مرکزی شماره (6 و 8) موقعیت خودشان را اصلاح و مجدد تنظیم می کنند. شماره 11 پاس روبه عقب به شماره 6 می دهد که در مرکز دارای فضا بین خطوط میانی و تهاجمی تیم مقابل دارد.

از آنجایی که دو مدافع کناری آبی در موقعیت نسبتاً بالاتری قرار دارند، در پشت آنها فضا وجود دارد. به محض دریافت توپ شماره 6، هر دو مهاجم تیم قرمز (9 و 10) به طرف نقطه کور و پشت مدافعین مرکزی تیم آبی (4 و 5) حرکت می کنند، بنابراین آنها نمی تواند توپ و مهاجم را همزمان ببینند.

این حرکت مهاجمان را قادر می سازد تا از عدم تعادل دفاع میانی تیم آبی پاس بالقوه ای را در پشت آنها دریافت کنند. کلید اصلی زاویه ارسال پاس و زمان دویدن به فضا است، جایی که مداخله کردن برای دروازه بان دشوار است.

حتی اگر حریف از یک بلوک دفاعی عمیق استفاده کند، باز هم احتمال خوبی برای ایجاد موقعیت گلزنی وجود دارد تا زمانی که هافبک (شماره 6 در نمودار) قادر به ارسال پاس های دقیق از فاصله متوسط باشد.

ارزیابی: تاکتیک های این فصل را می توان به راحتی با ترکیب 1-3-2-4 تطبیق داد. تک مهاجم برای اینکه بتواند در پشت مدافع مرکزی صاحب توپ شود باید در سمت ضعیف تیم حریف موقعیت یابی کند.

تمرینات فصل سوم:

بر اساس تاکتیک های دیگو سیمئونه

دریافت توپ پشت
و در نقطه کور مدافعین

تمرینات برای این موقعیت تاکتیکی (5 تمرین)

1) تمرین دویدن در نقطه کور و دریافت توپ در پشت مدافعین با موقعیت های خاص

اهداف: تمرین پاس و دریافت در پشت خطوط دفاعی تیم حریف با استفاده از دویدن در نقطه کور مدافعین

شرح تمرین:

ما با هر 10 بازیکن ایستاده در کنار کنزهای قرمز رنگ و آرایش 4-4-2 و دو منطقه سفید رنگ "ناحیه دریافت" همانطور که در شکل نشان داده شده، شروع می کنیم.

مدافعین مرکزی شماره (4 و 5) تمرین را شروع کرده و می توانند بین خود پاس دهند. برای زمان پاس بین خط میانی و هجومی تیم مقابل انتظار می کشند. مدافع مرکزی صاحب توپ می تواند به هر یک از مدافعین کناری یا وینگرها برای حرکت توپ به سمت یکی از هافبک های مرکزی پاس دهند.

- **شکل 1:** پاس یکی از مدافعین کناری (3/2) توسط یکی از هافبک های میانی (8/6) نزدیک خطوط کناری دریافت می شود
- **شکل 2:** (صفحه بعد): پاس توسط یکی از وینگرها (7 یا 11) که به عقب آمده اند، جلوتر از میانه زمین دریافت می شود.

شکل 1: اگر هافبک میانی (8) توپ را نزدیک خطوط کناری از مدافع کناری (2) دریافت کرد، مهاجمی که در سمت ضعیف تیم حریف قرار دارد (9) بایستی برای دریافت پشت مدافع (آدمک) و نقطه کور حرکت کند. حرکت اول بایستی با آگاهی محیطی و در عرض زمین باشد (opening up) به صورت باز) و حرکت دوم با زمانبندی درست پشت سر مدافع باشد.

برای دریافت توپ، جهت ارسال پاس باید داخل محدوده سفید رنگ باشد و مهاجم بایستی از دو لمس توپ بیشتر استفاده نکند. لمس اول کنترل توپ و لمس دوم شوت به سمت دروازه.

تنوع و تغییر (هافبک مرکزی توپ را در مرکز زمین دریافت می کند)

شکل 2: هافبک مرکزی توپ را در مرکز زمین دریافت می کند و هر دو مهاجم بایستی به نقطه کور حرکت کنند

در شکل دوم ما تغییری نسبت به شکل صفحه قبل داریم.

اگر هافبک مرکزی توپ را در مرکز زمین از وینگر (به عقب حرکت کرده) دریافت کند و هر دو مهاجم بایستی به نقطه کور مدافع مرکزی (آدمک) حرکت کنند و سعی کنند توپ را در محدوده سفید رنگ دریافت کرده و گلزنی نمایند.

در مثال شکل بالا، هافبک مرکزی (8) با مهاجم شماره (10) که با زمان بندی مناسب و زاویه بدنی باز حرکت کرده است، بازی می کند. پاس با برد و محدوده متوسط در ناحیه سفید رنگ ارسال میشود. بازیکن شماره 10 توپ را با یک لمس توپ کنترل کرده و با لمس بعدی تمام کنندگی را تمرین می کند. همچنین او می تواند توپ را برای مهاجم دیگر ارسال کرده تا او شوتزنی نماید.

نکات مربیگری:

- 1) کلید اصلی این تمرین زمانبندی خوب و حرکات هماهنگ و دقت در سطوح بالا برای ارسال پاس با برد متوسط است.
- 2) مهاجمان باید از عدم گرفتار شدن در موقعیت آفساید آگاه باشند.

پیشرفت تمرین (4-4-2)

2) بازیخوانی برای این موقعیت تاکتیکی، پاس بین خطوط یا پاس به پشت مدافعین برای حرکت در نقطه کور (1)

موقعیت تاکتیکی 1 (مدافع کناری آبی، وینگر قرمز را دنبال نمی کند): مدافع کناری تیم آبی، حرکت وینگر تیم قرمز شماره 11 را دنبال نمی کند، بنابراین او می تواند توپ را بین خطوط دریافت کرده و رو به دروازه تیم آبی بچرخد.

اهداف:

درک و بازیخوانی از موقعیت مدافع کناری تیم آبی و انتخاب بهترین راه حل- پاس بین خطوط یا پشت مدافعین

شرح تمرین (4-4-2)

این تمرین پیشرفته نسبت به تمرین قبلی است، ما دو آدمک را حذف کردیم و دو مدافع کناری را جایگزین آدمک ها کردیم. بعلاوه دو آدمک که نماینده ای از وینگرهای تیم آبی هستند موقعیتشان بیشتر به سمت مرکز است، بنابراین تیم مدافع آرایش فشرده تری در مرکز زمین دارد.

هافبک مرکزی توپ را بین خطوط میانی و تهاجمی تیم آبی دریافت می کند (می تواند از مدافع کناری یا وینگر دریافت کند) و موقعیت مدافع کناری تیم آبی را در سمت ضعیف بازیخوانی کند. در این مثال شماره 8 توپ را از مدافع کناری شماره (2) که موقعیت گسترده تری در زمین دارد، دریافت می کند. او فقط نیاز دارد تا به موقعیت شماره 2 تیم آبی در سمت ضعیف نگاه کند.

در این موقعیت تاکتیکی، مدافع کناری تیم آبی (2) موقعیت خودش را در عقب حفظ می کند و شماره 8 تیم قرمز میتواند از بین هافبک های آبی به وینگر خود شماره 11 پاس دهد. سپس او می تواند توپ را دریافت کرده، بچرخد و پاس نهایی را پشت خط دفاعی ارسال کند.

اگر هافبک مرکزی شماره 8 توپ را از وینگر خود (که به عقب حرکت کرده) در ناحیه مرکزی تر زمین دریافت کند، هر دو مهاجم تیم قرمز بایستی به نقطه کور مدافعين حرکت کرده و شانس دریافت توپ برای یک پاس با بُرد متوسط را پشت خط دفاعی داشته باشند.

تنوع و تغییر (4-2-3-1)

موقعیت تاکتیکی 2 (مدافع کناری دنبال می کند): مدافع کناری تیم آبی (2) وینگر تیم قرمز (11) را دنبال می کند و نزدیک به او قرار می گیرد، بنابراین هافبک مرکزی (8) پاس هوایی در سمت ضعیف برای مهاجم شماره (9) ارسال می کند.

شرح (تغییر 4-2-3-1)

این تمرین نوع دیگری از تمرین صفحه قبلی است و ما با یک تغییر ساده آرایش 4-2-3-1 می گیریم. ما اکنون به جای دو مهاجم، شماره 10 را در موقعیت عقب تری قرار دادیم.

یکی از مدافعین مرکزی (5 در این تصویر) شروع کرده و به شریک خود در خط دفاعی شماره 4 پاس می دهد. از اینجا بازیکنان در این سمت بازی می کنند. به محض اینکه مهاجم شماره (9) آبی متوجه ایجاد سمت قوی میشود، به موقعیت بالاتری در سمت ضعیف تیم آبی حرکت می کند (جلوتر از کنز قرمز) و بازیکن شماره (10) قرمز نیز از کنز خود به عقب تر حرکت می کند.

زمانیکه هافبک مرکزی توپ را دریافت می کند (از مدافع کناری یا وینگر)، سایر هافبک ها بایستی به سمت کانال های پاس حرکت کنند و مهاجم شماره (9) با شکل بدنی مناسب در نقطه کور مدافع مرکزی (آدمک) توپ هوایی را پشت خط دفاعی دریافت کند.

مطابق با موقعیت مدافع کناری تیم آبی (2) در سمت ضعیف، هافبک مرکزی تیم قرمز (8) بایستی بهترین تصمیم را برای جهت پاس بگیرد. در این مثال هافبک مرکزی توپ را از هم تیمی خود شماره 7 در ناحیه مرکزی زمین دریافت می کند.

شماره (11) و (10) تیم قرمز حرکت کرده تا بین خطوط تیم آبی صاحب توپ شوند. شماره 11 قرمز توسط دفاع کناری تیم آبی شماره (2) دنبال می شود، بنابراین پشت او فضا ایجاد می شود. شماره 8 پاس هوایی به این فضا در محدوده سفید ارسال کرده و شماره 9 توپ را دریافت کرده و شوتزنی می کند.

نکات مربیگری:

- 1) مهاجم (9) باید به محض ارسال اولین پاس موقعیت خود را در سمت ضعیف قرار دهد.
- 2) هافبک صاحب توپ باید بتواند موقعیت تاکتیکی را بازیخوانی کرده تا تصمیم درست را بگیرد.
- 3) حرکات همزمان، دویدن به موقع و پاس دقیق همه از عناصر اصلی و کلیدی این تمرین هستند.

پیشرفته (4-4-2)**3. بازیخوانی این موقعیت تاکتیکی برای پاس دادن بین خطوط یا پشت دفاع برای حرکت مهاجم در نقطه کور**

اهداف: آگاهی و بازیخوانی از موقعیت مدافع کناری تیم آبی و انتخاب بهترین راه حل مطابق با موقعیت او

شرح(4-4-2)

این تمرین پیشرفته تمرینات قبلی است. اکنون ما دو مدافع مرکزی (4 و 5) فعال را به جای دو آدمک قرار داده ایم.

این تمرین مسیر یکسانی با تمرین قبلی دارد. که با توجه به حرکت مدافع کناری تیم آبی، هافبک مرکزی تیم قرمز بایستی تصمیم درست را بر جهت پاس خود اتخاذ کند. در مثال این تصویر هافبک مرکزی قرمز (8) توپ را از وینگر خود (7) در مرکز ناحیه مرکزی دریافت می کند. هر دو مهاجم با شکل بدنی مناسب در دو سمت و نقطه کور مدافعين آماده دریافت توپ می باشند. مدافع کناری سمت چپ آبی (3) موقعیت خود را در عقب زمین حفظ می کند ولی مدافع کناری سمت راست آبی (3) وینگر تیم قرمز شماره (11) را دنبال می کند. این باعث می شود تا هافبک مرکزی تیم قرمز قادر باشد تا با پاس هوایی این فضا را نشان بگیرد. مهاجم شماره 9 قرمز توپ را دریافت کرده و شوت زنی می کند. در فاز نخست مدافع مرکزی تیم آبی اجازه ورود به ناحیه سفید رنگ را ندارد.

پیشرفت تمرین (4-4-2)

4. بازیخوانی این موقعیت تاکتیکی برای ارسال پاس بین خطوط، پشت مدافعین با محدودیت شرایط بازی

این تمرین پیشرفته تمرینات قبلی است. اکنون دو تیم با نفرات کامل در 2/3 از کل زمین بازی می کنند.

ما محوطه ای با ابعاد 50*8-15 متر (وابسته به کیفیت هافبک های میانی) همانطور که در تصویر مشاهده می کنید ایجاد کرده ایم. محدوده سفید رنگ که شکل نشان داده ایم برای راهنمایی است که می توانید آن را حذف نمایید.

دروازه بان (یا مربی) تمرین را شروع می کنند و به مدافع مرکزی پاس می دهند. یکی از مدافعین مرکزی توپ را به مدافع کناری یا وینگر (به عقب آمده) پاس داده تا برای انتقال توپ در ناحیه مرکزی زرد رنگ یکی از هافبک های (6 یا 8) را صاحب توپ کنند. در این نقطه هافبک مرکزی که اینجا شماره (8) دریافت کننده است باید متناسب با موقعیت بازیخوانی کرده و مواردی:

(1) بازی از طریق پاس بین خطوط میانی و دفاعی تیم مقابل (آبی)

(2) پاس با بُرد متوسط پشت خط دفاعی و در نقطه کور مدافعین وسط تیم مقابل

تیم قرمز سعی در گلزنی دارد. در صورتیکه تیم آبی صاحب توپ شود می تواند به هریک از دو دروازه در مدت زمان 8 تا 10 ثانیه گلزنی نماید.

محدودیت: هافبک های مرکزی تیم آبی تنها زمانی می توانند وارد محدوده زرد رنگ شوند که پاس به این ناحیه ارسال شده باشد.

تنوع تمرین: همانطور که در تمرین شماره 2 این فصل نشان داده ایم، می توانید آرایش تیم را به 1-3-2-4 تغییر دهید.

پیشرفت تمرین (4-4-2)

5. بازیخوانی این موقعیت تاکتیکی در شرایط 11 در مقابل 11 برای پاس بین خطوط یا پشت

مدافعین تیم حریف

شرح (4-4-2)

این تمرین پیشرفته تمرینات قبلی است. ما اکنون در شرایط 11 در مقابل 11 با ابعاد 2/3 کل زمین و دو دروازه بزرگ بازی می کنیم. بازی همیشه با دروازه بان تیم قرمز شروع می شود. هدف و قوانین این تمرین، مشابه تمرین قبلی است. در این مثال هر دو مدافع کناری تیم آبی موقعیت خودشان در عقب زمین را حفظ کرده اند تا از پاس با بُرد متوسط هافبک مرکزی قرمز (6) برای حرکت در نقطه کور مهاجمین جلوگیری کنند.

به جای آن، هافبک مرکزی (6) به وینگر (11) که به داخل حرکت کرده است، بین خطوط پاس می دهد. در این نقطه مدافع مرکزی تیم آبی (4) به وینگر نزدیک شده و این فضایی را در پشت سر او ایجاد می کند که می توان با کار ترکیبی سریع که نشان داده ایم از این فضا استفاده نمایند.

تنوع و تغییر: همانطور که در تمرین شماره 2 این فصل نشان دادیم، آرایش را به 4-2-3-1 را تغییر دهید.

در پایان فصل سوم اگر نکته ای دارید این زیر برای خودتان یادداشت کنید. همین ایده های کوچک می تواند در یادآوری آنچه مطالعه کرده اید تاثیر فوق العاده ای داشته باشد.

آنچه من از این فصل فهمیدم:

